III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 16. februarja 2022

o predlogu uredbe o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma

(CON/2022/4)

(2022/C 210/05)

Uvod in pravna podlaga

Evropska komisija je 20. julija 2021 sprejela predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) 1095/2010 ([1]) (v nadaljnjem besedilu: uredba o organu AMLA).

Evropska centralna banka (ECB) meni, da predlagana uredba sodi v okvir njene pristojnosti, čeprav ni bila zaprošena za mnenje o njej. Zato izvaja svojo pravico, kakor je določena v drugem stavku člena 127(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije, da ustreznim institucijam Unije predloži mnenje o zadevah s področij iz svoje pristojnosti. Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe, saj predlagana uredba o organu AMLA vsebuje določbe, ki vplivajo na naloge ECB, ki se nanašajo na bonitetni nadzor kreditnih institucij, v skladu s členom 127(6) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

1. Pregled in uvodne ugotovitve

1.1. ECB pozdravlja sveženj štirih zakonodajnih predlogov, vključno z uredbo o organu AMLA, ki ga je Komisija objavila 20. julija 2021 in katerega namen je krepitev pravil Unije o preprečevanju pranja denarja (AML) in financiranja terorizma (CFT) (AML/CFT). To mnenje se osredotoča na uredbo o organu AMLA. V ločenih mnenjih ECB se obravnavajo preostali trije deli zakonodajnega svežnja – (a) predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ([2]) (v nadaljnjem besedilu: uredba AML1), (b) predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmih, ki jih morajo vzpostaviti države članice za preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849 ([3]) (v nadaljnjem besedilu: direktiva AML6) ter (c) predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev in nekaterih kriptosredstev (prenovitev) ([4]).

([1]) COM(2021) 421 final.
([2]) COM(2021) 420 final.
([3]) COM(2021) 423 final.
([4]) COM(2021) 422 final.

1.2. Kot že navedeno ([5]), ECB odločno podpira ureditev Unije, ki državam članicam, organom in telesom Unije ter pooblaščenim subjektom v EU zagotavlja učinkovita orodja za preprečevanje zlorabe finančnega sistema Unije za pranje denarja in financiranje terorizma. ECB je v celoti podprla prejšnjo fazo prizadevanj za harmonizacijo ([6]), v kateri so se okrepila pooblastila Evropskega bančnega organa (EBA) na področju AML/CFT, in pozdravlja naslednjo fazo procesa, ki zajema ustanovitev Organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (organ AMLA).

1.3. Prvič, naloga nadzora kreditnih institucij v zvezi s preprečevanjem uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ni bila prenesena na ECB. Člen 127(6) Pogodbe prav tako ECB ne omogoča pridobitve nadzorniških pooblastil za AML/CFT, saj nadzorne naloge, ki se lahko prenesejo na ECB, jasno omejuje na bonitetni nadzor. Kljub temu pa je upoštevanje rezultatov nadzora AML/CFT pri opravljanju nalog bonitetnega nadzora ECB pomembno, kadar ECB upošteva informacije, prejete v okviru ustreznih dejavnosti bonitetnega nadzora, vključno s postopki nadzorniškega vrednotenja in pregledovanja, ocenami ustreznosti ureditev, procesov in mehanizmov upravljanja institucij ter ocenami primernosti članov upravljalnih organov nadzorovanih subjektov. Poleg tega morajo v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) nadzorniki kreditnih in finančnih institucij glede AML/CFT, bonitetni nadzorniki in finančnoobveščevalne enote (FIU) držav članic v okviru svojih pristojnosti tesno sodelovati in si izmenjevati informacije, pomembne za opravljanje njihovih nalog.

1.4. ECB je pripravljena sodelovati z organom AMLA in prispevati k zakonodajnemu postopku, med drugim z izmenjavo izkušenj, ki jih ima kot bonitetni nadzorni organ na ravni Unije, kadar so te izkušnje lahko pomembne za vzpostavitev nadzora na področju AML/CFT na ravni Unije.

1.5. Ustanovitev organa za AML/CFT na ravni Unije je pomemben korak k zagotavljanju bolj usklajenega izvajanja zahtev Unije za AML/CFT po vsej EU. Izkušnje ECB kažejo, da je treba organu za bonitetni nadzor na ravni Unije zaradi lažjega zbliževanja nadzornih praks v več državah članicah zagotoviti zadostno raven odgovornosti, tako za neposredni nadzor kot za pregled nad nadzorom. Ob tej odgovornosti bi bilo treba zagotoviti tudi ustrezna nadzorniška pooblastila. Uredba o organu AMLA predvideva, da bo organ AMLA poleg neposrednih nadzorniških pooblastil, ki se bodo na začetku izvajala nad razmeroma omejeno skupino pooblaščenih subjektov, izvajal redna ocenjevanja in medsebojne strokovne preglede finančnih oziroma nefinančnih nadzornih organov za AML/CFT. To bo organu AMLA pomagalo opredeliti najboljše nacionalne prakse, tako zaradi uporabe pri svojem neposrednem nadzoru kot upoštevanja v priporočilih ali drugih regulativnih produktih, naslovljenih na organe za AML/CFT v posamezni državi članici, katerih predstavniki bodo sodelovali tudi v splošnem odboru organa AMLA. Večja usklajenost in doslednost pri nadzoru na področju AML/CFT bo koristila tudi bonitetnemu nadzoru.

([5]) Glej Mnenje CON/2005/2 Evropske centralne banke z dne 4. februarja 2005 na zahtevo Sveta Evropske unije o predlogu za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja, vključno z namenom financiranja terorizma (UL C 40, 17.2.2005, str. 9), Mnenje CON/2013/32 Evropske centralne banke z dne 17. maja 2013 o predlogu direktive o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ter o predlogu uredbe o podatkih, ki spremljajo prenose sredstev (UL C 166, 12.6.2013, str. 2), Mnenje CON/2016/49 Evropske centralne banke z dne 12. oktobra 2016 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma in o spremembah Direktive 2009/101/ES (UL C 459, 9.12.2016, str. 3) in Mnenje CON/2018/55 Evropske centralne banke z dne 7. decembra 2018 o spremenjenem predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in povezanih pravnih aktov (UL C 37, 30.1.2019, str. 1). Vsa mnenja ECB so objavljena na spletni strani EUR-Lex.

([6]) Glej odstavek 1.1 Mnenja ECB CON/2018/55.

([7]) Glej člen 117(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

Posebne pripombe

2. **Obseg neposrednega in posrednega nadzora organa AMLA**

2.1. Merila za opredelitev izbranih pooblaščenih subjektov, ki bodo pod neposrednim nadzorom organa AMLA ([8]), so razmeroma stroga – v dokumentih, priloženih zakonodajnemu predlogu Komisije, je predvideno, da bo ta merila izpolnilo le približno 12 do 20 pooblaščenih subjektov. Ocene, koliko teh subjektov bi lahko bilo institucij, ki spadajo v okvir neposrednega bonitetnega nadzora ECB v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013, ni ([9]). Za pomembne nadzorovane subjekte ([10]), ki so pod neposrednim nadzorom ECB in bodo izpolnjevali ta merila, bo organ AMLA sodeloval z ECB pri izmenjavi informacij in rednem nadzoru, ocenjevanju primernosti in „skupnih postopkih“ ([11]), ki vključujejo ocenjevanje prošenj za izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, odvzemanje takih dovoljenj ter ocenjevanje pridobitev in odsvojitev kvalificiranih deležev. Če manj pomembni nadzorovani subjekti ([12]) izpolnjujejo merila iz uredbe o organu AMLA, bo sodelovanje med ECB in organom AMLA omejeno na ustrezne vidike skupnih postopkov.

2.2. ECB se je seznanila s predlaganim omejenim obsegom neposrednega nadzora organa AMLA zaradi proračunskih omejitev predloga. Po izkušnjah ECB je koristno, če je obseg neposrednega nadzora na ravni Unije širok in če se institucije, ki bodo pod neposrednim nadzorom, izberejo na podlagi objektivnih in preglednih meril. ECB bi zato odločno podprla spremembo meril za opredelitev izbranih pooblaščenih subjektov, ki bi privedla do širšega nabora pooblaščenih subjektov pod neposrednim nadzorom organa AMLA, med katerimi bi lahko bili pooblaščeni subjekti s sedežem v vsaki državi članici, s čimer bi se spodbujala skupna kultura na področju nadzora in zbliževanje nadzornih praks na področju AML/CFT. S tem se bo tudi zmanjšalo tveganje arbitraže. Pri enotnem mehanizmu nadzora (EMN) so doseganje tega cilja olajšala merila za izbor pomembnih nadzorovanih subjektov, saj Uredba (EU) št. 1024/2013 zahteva, da ECB opravlja naloge neposrednega nadzora v zvezi s tremi najpomembnejšimi kreditnimi institucijami v vsaki od sodelujočih držav članic, razen v utemeljenih posebnih okoliščinah ([13]). Glede na razmeroma stroga merila za izbor v uredbi o organu AMLA, ki temeljijo na tveganju, bi objava seznama izbranih pooblaščenih subjektov v skladu z uredbo o organu AMLA pomenila posredno objavo obstoja visokega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma pri izbranih nadzorovanih subjektih, kar so trenutno zaupne informacije, ki si jih ustrezni organi izmenjujejo izključno na podlagi potrebe po seznanitvi. Primernejša bi lahko bila objektivna merila, ki temeljijo na tveganju in na podlagi katerih ne pride do posrednega razkritja takih zaupnih nadzornih informacij, saj trgom ne bi pošiljala nenamernih sporočil ali ustvarjala tveganja izgube ugleda pri izbranih pooblaščenih subjektih, ki jih neposredno nadzoruje organ AMLA. Poleg tega bi bilo treba dodati določbo, ki bi zagotovila komunikacijo med organom AMLA in ustreznimi bonitetnimi nadzorniki v Uniji med postopkom ocenjevanja pooblaščenih subjektov za izbor, preden se objavi seznam izbranih pooblaščenih subjektov. To bi bonitetnim nadzornikom omogočilo, da vnaprej analizirajo morebitne bonitetne posledice tveganj, povezanih s temi subjekti.

2.3. Pri skoraj vseh pomembnih in manj pomembnih nadzorovanih subjektih bodo glavni partnerji ECB še naprej nacionalni nadzorniki kreditnih in finančnih institucij za AML/CFT ter FIU. ECB opaža, da so prispevki, ki jih posamezni nadzorni organi za AML/CFT zagotavljajo ECB od leta 2019, ko se je po zakonodajnih spremembah zaradi Direktive (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]) začelo sistematično sodelovanje med nacionalnimi nadzornimi organi za AML/CFT ter ECB, nekoliko heterogeni. To otežuje dosledno upoštevanje rezultatov nadzora na področju AML/CFT pri nalogah bonitetnega nadzora. V zvezi s tem ECB pozdravlja prihodnjo vlogo organa AMLA pri doseganju večje usklajenosti ocen tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma in drugih nadzornih nalog na področju AML/CFT, ki jih izvajajo organi v državah članicah. Zlasti je pomembno pri metodologijah za razvrščanje profilov tveganja pri delovanju in profilov preostalega tveganja pri

([8]) Glej člena 12 in 13 uredbe o organu AMLA.

([9]) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

([10]) Kot so opredeljeni v točki 16 člena 2 Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

([11]) Kot so opredeljeni v točki 3 člena 2 okvirne uredbe o EMN.

([12]) Kot so opredeljeni v točki 7 člena 2 okvirne uredbe o EMN.

([13]) Glej člen 6(4) Uredbe (EU) št. 1024/2013.

([14]) Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 43).

pooblaščenih subjektih, ki ju mora razviti organ AMLA, doseči visoko stopnjo usklajenosti, saj bosta ti metodologiji vplivali na skladnost prejetih prispevkov, ki se bodo upoštevali pri bonitetnem nadzoru.

2.4. ECB bi v prihodnje – ob upoštevanju prihodnjih pregledov Komisije, ki jih predvideva uredba o organu AMLA ([15]) – pozdravila širitev obsega neposrednih nadzornih nalog organa AMLA na širšo podskupino subjektov, ki so pod neposrednim nadzorom ECB. S tem bi bilo mogoče doseči večjo usklajenost nadzornih ocen teh institucij na področju AML/CFT, kar bi lahko tudi dodatno pripomoglo k boljšemu bonitetnemu nadzoru, pri katerem se nekatere od navedenih ocen uporabljajo kot vhodni podatki.

3. **Sodelovanje med organom AMLA in ECB**

3.1. Uredba o organu AMLA ureja sodelovanje med organom AMLA in organi, ki niso pristojni za AML/CFT ([16]). ECB pozdravlja dejstvo, da slednji pojem zajema štiri vrste organov, tudi ECB v vlogi bonitetnega nadzornika ([17]). Kar zadeva olajševanje izmenjave informacij med nadzorniki za AML/CFT in bonitetnimi nadzorniki, bi lahko bila resnično ključna dodana vrednost organa AMLA možnost izboljšanja sedanjega sodelovanja, namesto da se z njim doda še en sloj k izmenjavi informacij med drugimi organi. V tem smislu bi bilo treba dodati splošno dolžnost organa AMLA, da zagotovi sorazmerno in učinkovito uporabo orodij za sodelovanje ter s tem zmanjša breme poročanja organov, ki z nadzorniki za AML/CFT sodelujejo po več kanalih, med drugim prek kolegijev za AML/CFT, podatkovne zbirke AML/CFT ter sporazumov o sodelovanju.

3.2. Uredba o organu AMLA določa, da mora organ AMLA sodelovati z organi, ki niso pristojni za AML/CFT, če je to potrebno za opravljanje nalog organa AMLA ([18]). Ta določba bi morala biti splošnejša, sklicevanje na naloge organa AMLA pa bi bilo treba črtati. Pri sodelovanju je treba že po definiciji upoštevati naloge vseh sodelujočih organov. Zato na primer Uredba (EU) št. 1024/2013 ([19]) od ECB zahteva, da sodeluje z organi, ki so del Evropskega sistema finančnega nadzora, Direktiva 2013/36/EU ([20]) pa od organov za AML/CFT in bonitetnih nadzornikov zahteva izmenjavo informacij, ki so relevantne za naloge organa prejemnika, ne glede na to, ali je taka izmenjava informacij potrebna tudi za izpolnjevanje nalog organa, ki informacije zagotovi. V številnih primerih je sicer tako potrebo mogoče opredeliti, vendar ne vedno. Zato bi bilo naloge organa AMLA primerneje nadomestiti s splošnejšo navedbo, da mora organ AMLA z organi, ki niso pristojni za AML/CFT, sodelovati v okviru svojih pooblastil, s čimer bi se zagotovilo, da bi drugi ustrezni organi lahko zahtevali le ustrezne oblike sodelovanja. To še posebej velja in je relevantno za bonitetne nadzornike, kot je ECB, ki morajo v svoje bonitetne ocene vključiti prispevke nadzornikov za AML/CFT.

3.3. Uredba o organu AMLA določa zagotavljanje informacij iz podatkovne zbirke AML/CFT, ki jo mora organ AMLA vzpostaviti v skladu s to uredbo ([21]). ECB razume, da bo ta nova podatkovna zbirka nadomestila podatkovno zbirko pomanjkljivosti, povezanih z AML/CFT, ki jo je moral vzpostaviti organ EBA v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([22]). Ti podatkovni zbirki se razlikujeta z več vidikov. Medtem ko je moral organ EBA bonitetnim nadzornikom zagotoviti informacije iz podatkovne zbirke tudi na lastno pobudo ([23]), je organ AMLA to zavezan storiti le na zahtevo bonitetnih nadzornikov ([24]). Uredbo o organu AMLA bi bilo treba spremeniti tako, da bo lahko organ AMLA informacije zagotavljal tudi na lastno pobudo, in sicer nadzornikom za AML/CFT in nadzornikom, ki niso pristojni za AML/CFT. Če nadzornik ne ve za obstoj relevantnih informacij, jih tudi ne bo mogel zahtevati v skladu z uredbo o organu AMLA ([25]).

([15]) Glej člen 88 uredbe o organu AMLA.
([16]) Glej člen 78 uredbe o organu AMLA.
([17]) Glej člen 2 uredbe o organu AMLA.
([18]) Glej člen 78(1) uredbe o organu AMLA.
([19]) Glej člen 3(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013.
([20]) Glej člen 117(5) Direktive 2013/36/EU.
([21]) Glej člen 11 in člen 78(3) uredbe o organu AMLA.
([22]) Glej člen 9a Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).
([23]) Glej člen 9a(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010.
([24]) Glej člen 11(1), ki se nanaša samo na finančne nadzornike za AML/CFT, in člen 11(4) uredbe o organu AMLA.
([25]) Glej člen 11(4) uredbe o organu AMLA.

3.4. Kar zadeva podatkovno zbirko AML/CFT, so v uredbi o organu AMLA opredeljene vrste informacij, ki jih morajo nadzorniki za AML/CFT posredovati v podatkovno zbirko ([26]), te pa se večinoma prekrivajo z informacijami, ki jih morajo nadzorniki za AML/CFT v skladu s členom 117(5) Direktive 2013/36/EU posredovati tudi ustreznim bonitetnim nadzornikom. V skladu z duhom sedanjih določb o osrednji podatkovni zbirki AML/CFT iz Uredbe (EU) št. 1093/2010 bi lahko širše dostopno podatkovno vozlišče zagotovilo dragoceno storitev pri krepitvi sodelovanja med bonitetnimi nadzorniki in nadzornim mehanizmom za AML/CFT, na primer z nadgradnjo digitalnih rešitev, ki so nadzornikom EU že na voljo (npr. za sodelovanje med enotnim mehanizmom nadzora in enotnim mehanizmom za reševanje). Tako bi se zmanjšalo podvajanje in breme za nadzornike za AML/CFT, ki bi sicer morali iste informacije posredovati dvakrat, tako v podatkovno zbirko v okviru uredbe o organu AMLA kot ustreznim bonitetnim nadzornikom v skladu s členom 117(5) Direktive 2013/36/EU.

3.5. V skladu z uredbo o organu AMLA morajo nadzorniki za AML/CFT v podatkovno zbirko posredovati nasvete, zagotovljene drugim „nacionalnim“ organom v zvezi s postopki za pridobitev dovoljenj, postopki za odvzem dovoljenj ter ocenami sposobnosti in primernosti delničarjev ali članov upravljalnega organa posameznih pooblaščenih subjektov ([27]). Besedo „nacionalni“ bi bilo treba črtati, saj nadzorniki za AML/CFT informacij v zvezi s tem ne bodo zagotavljali samo nacionalnim organom, temveč v skladu z Direktivo 2013/36/EU ([28]) in direktivo AML6 ([29]) tudi ECB.

3.6. Uredba o organu AMLA zahteva, da organ AMLA z organi, ki niso pristojni za AML/CFT, po potrebi sklene memorandume o soglasju ([30]). Pogoj „po potrebi“ je koristen, saj že obstaja več platform za sodelovanje med nadzorniki za AML/CFT in bonitetnimi nadzorniki. ECB sodeluje z nadzorniki za AML/CFT iz držav članic Evropskega gospodarskega prostora tudi na podlagi sporazuma, ki ga je ECB podpisala 10. januarja 2019 ([31]) v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([32]) (v nadaljnjem besedilu: sporazum o AML). Sporazum o AML ima več kot 50 podpisnikov, saj je v vsaki državi članici običajno več kot en nadzornik za AML/CFT, ter omogoča dvostransko sodelovanje med ECB in vsakim nadzornikom za AML/CFT, ki je podpisnik. Ker je tako sodelovanje dvostransko in ker nadzor na ravni skupine v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 poteka na podlagi drugačnih načel kot konsolidirani nadzor v skladu z Direktivo 2013/36/EU, se sporazum o AML ni izkazal za tako pravočasnega in učinkovitega kot druga orodja, ki omogočajo večstransko sodelovanje, kakršni so na primer kolegiji za AML/CFT. Čeprav sporazum o AML organu AMLA omogoča, da se sporazumu brez težav pridruži, uredba o organu AMLA pa mu omogoča tudi, da z ECB sklene poseben sporazum, ECB pozdravlja prožnost uredbe o organu AMLA v zvezi s presojo potrebe po tem glede na razpoložljivost drugih orodij za sodelovanje, ki bi lahko omogočila učinkovitejše večstransko sodelovanje, tudi zato, da bi organ AMLA postal več kot le dodatni akter v procesu izmenjave informacij z ECB.

3.7. Uredba o organu AMLA zahteva tudi, da organ AMLA zagotavlja učinkovito sodelovanje in izmenjavo informacij med vsemi finančnimi nadzorniki za AML/CFT v nadzornem sistemu za AML/CFT in ustreznimi organi, ki niso pristojni za AML/CFT ([33]). ECB pozdravlja to določbo, saj so bile v zadnjih letih za izmenjavo informacij za nadzornike za AML/CFT ter bonitetne nadzornike vzpostavljene številne platforme, katerih medsebojni vpliv ni vedno jasen. Zgoraj navedeni nadzorni organi si morajo na primer informacije izmenjevati ne le neposredno med seboj, ampak tudi prek podatkovne zbirke AML/CFT pri organu EBA. To določbo o zagotavljanju učinkovitega sodelovanja bi bilo treba razširiti tudi na FIU in nefinančne nadzornike za AML/CFT. FIU in bonitetni nadzorniki kreditnih institucij morajo že zdaj sodelovati v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Ker splošni odbor organa AMLA

([26]) Glej člen 11(2) uredbe o organu AMLA.
([27]) Glej člen 11(2)(d) uredbe o organu AMLA.
([28]) Glej člen 117(5) Direktive 2013/36/EU.
([29]) Glej člen 48(1) direktive AML6.
([30]) Glej člen 78(2) uredbe o organu AMLA.
([31]) Glej večstranski sporazum o praktičnih postopkih izmenjave informacij na podlagi člena 57a(2) Direktive (EU) 2015/849.
([32]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).
([33]) Glej člen 78(3) uredbe o organu AMLA.

vključuje tudi FIU vseh držav članic in ker mora organ AMLA upravljati mehanizem za podporo in usklajevanje FIU ([34]), se zdi vključitev FIU v področje uporabe te določbe upravičena. Z nefinančnimi nadzorniki za AML/CFT bodo morali bonitetni nadzorniki morda sodelovati takrat, kadar so nefinančni pooblaščeni subjekti, na primer ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi, del iste skupine kot kreditne ali finančne institucije. V splošnejšem okviru sodelovanja z nefinančnimi nadzorniki – in kot je ECB predlagala v ločenem mnenju, ki obravnava uredbo AML1 in direktivo AML6 – bi se lahko uvedle splošne izboljšave dovoljenj za izmenjavo informacij za nadzornike za AML/CFT, da bi jim omogočili izmenjavo informacij s širšim krogom drugih organov. Te izboljšave bi prek uredbe o organu AMLA ([35]) samodejno razširile dovoljenja organa AMLA za izmenjavo zaupnih informacij z drugimi organi.

3.8. Ker so lahko nekateri regulativni produkti, na primer smernice ali tehnični standardi, naslovljeni tako na nadzornike za AML/CFT kot na bonitetne nadzornike ali druge organe ali lahko nanje vplivajo, je pomembno, da organ AMLA pri razvoju teh regulativnih produktov sodeluje z organom EBA, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA) ter Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA). Splošno zahtevo, da mora organ AMLA sodelovati z organom EBA ([36]), bi bilo treba spremeniti tako, da bi med drugim posebej omenjala sodelovanje pri razvoju takih regulativnih produktov, podobno kot Komisija predlaga pri sodelovanju organa AMLA z Evropskim odborom za varstvo podatkov ([37]).

4. **Postopki, ki se uporabljajo pri neposrednem in posrednem nadzoru**

4.1. Podobno kot velja za ECB pri opravljanju njenih nalog bonitetnega nadzora, je predlagano, da organ AMLA pri svojih neposrednih nadzornih nalogah na področju AML/CFT uporablja skupne nadzorniške skupine. Uredba o organu AMLA določa, da bodo skupne nadzorniške skupine organa AMLA sestavljene iz osebja organa AMLA in osebja nacionalnih finančnih nadzornikih za AML/CFT, ter da bo koordinator skupne nadzorniške skupine na podlagi strinjanja zadevnih nacionalnih finančnih nadzornikov za AML/CFT „delegiran“ iz organa AMLA v nacionalnega finančnega nadzornika za AML/CFT v državi članici, v kateri ima izbrani pooblaščeni subjekt sedež ([38]). V spremnih dokumentih k zakonodajnemu predlogu je poleg tega navedeno, da bo skoraj vse osebje organa AMLA, ki bo del skupnih nadzorniških skupin, fizično v državah članicah. ECB v zvezi s tem razume, da je treba izraz „delegiran“ ([39]) razumeti tako, da bo koordinator skupne nadzorniške skupine eden od članov osebja organa AMLA, ki pa običajno ne bo delal na sedežu organa AMLA, temveč v državi članici, v kateri ima sedež nadzorovani subjekt. Izraz „delegiran“ torej nikakor ne pomeni prenosa pooblastil organa AMLA na nacionalnega finančnega nadzornika za AML/CFT ali kateri koli drug organ v državah članicah. ECB ugotavlja tudi, da uredba o organu AMLA skupne nadzorniške skupine pooblašča za nadzor na daljavo in za inšpekcijske preglede na kraju samem.

4.2. ECB pozdravlja dodelitev nadzornih pooblastil za odločanje glede izbranih pooblaščenih subjektov izvršilnemu odboru organa AMLA, kar je pomemben korak naprej pri krepitvi nadzora na področju AML/CFT v EU. Poleg tega želi ECB, čeprav v celoti priznava, da je za nadzor na področju AML/CFT lahko potrebna drugačna ureditev kot za bonitetni nadzor, deliti svoje izkušnje z ureditvijo skupnih nadzorniških skupin v okviru EMN. Tudi skupne nadzorniške skupine v EMN vodi koordinator skupne nadzorniške skupine, ki je vedno nekdo od zaposlenih v ECB. Vendar je osnovni kraj dela koordinatorja skupne nadzorniške skupine na sedežu ECB v Frankfurtu na Majni in ne v posamezni državi članici. Drugi člani skupnih nadzorniških skupin pa so zaposleni v ECB in v pristojnih nacionalnih organih. Tudi pri članih skupnih nadzorniških skupin, ki so zaposleni v ECB, je osnovni kraj dela v ECB in ne v posamezni državi članici. Po izkušnjah ECB to olajšuje komunikacijo v instituciji in izmenjavo najboljših praks ter pozitivno prispeva k oblikovanju skupne kulture na področju nadzora. Poleg tega koordinator skupne nadzorniške skupine v okviru EMN zaradi spodbujanja dialoga v skupni nadzorniški skupini o optimalnih nadzornih postopkih za vsakega od nadzorovanih subjektov praviloma ni iz države, v kateri ima sedež nadzorovana banka. Nazadnje, koordinatorji skupnih nadzorniških skupin so načeloma imenovani za obdobje od 3 do 5 let in naj bi se redno menjali (ob upoštevanju, da se vsi člani skupnih nadzorniških skupin ne morejo zamenjati hkrati).

([34]) Glej člene 33 do 37 uredbe o organu AMLA.
([35]) Glej člen 75 uredbe o organu AMLA.
([36]) Glej člen 77(1) uredbe o organu AMLA.
([37]) Glej člen 77(2) uredbe o organu AMLA.
([38]) Glej člen 15 uredbe o organu AMLA.
([39]) Glej člen 15(2) uredbe o organu AMLA.

4.3. Kar zadeva koncentracijo nalog na daljavo in na kraju samem v isti skupini, neodvisna funkcija inšpekcijskih pregledov na kraju samem skupaj z rednim dialogom med oddaljenimi ekipami in tistimi na kraju samem po izkušnjah ECB obogati kakovost tekočega nadzora ECB. To zlasti zagotavlja, da stališča skupne nadzorniške skupine, oblikovana na podlagi predhodno pridobljenih informacij, ne vplivajo na ugotovitve inšpekcijskih pregledov na kraju samem. Kot je pojasnjeno v vodniku ECB za inšpekcijske preglede na kraju samem in preverjanje notranjih modelov, inšpekcijski pregledi na kraju samem dopolnjujejo tekoči nadzor. ECB ves čas skrbi za to, da podrobno pozna dogajanje v kreditni instituciji, in sicer z izvajanjem tekočega nadzora na daljavo, pri katerem se zanaša predvsem na informacije, ki jih poroča kreditna institucija, z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem pa ECB med drugim preverja točnost informacij, ki jih uporablja pri izvajanju tekočega nadzora. Skupina za inšpekcijske preglede na kraju samem, vključno z vodjo inšpekcijskega pregleda, deluje neodvisno od skupne nadzorniške skupine, vendar v sodelovanju z njo. Ko se sprejme nadzorniška odločitev za izvedbo inšpekcijskega pregleda, je za izvedbo v celoti pristojen vodja inšpekcijskega pregleda, ki je odgovoren za pripravo poročila, v katerem se predstavijo ugotovitve skupine za inšpekcijske preglede. Člen 144 okvirne uredbe o EMN določa, da je ECB odgovorna za ustanovitev in sestavo skupin za inšpekcijske preglede z udeležbo pristojnih nacionalnih organov ([40]). Skupino za inšpekcijske preglede lahko sestavljajo inšpektorji, ki so zaposleni v ECB, nadzorniki, ki so zaposleni v pristojnem nacionalnem organu države članice, v kateri ima sedež pregledovana pravna oseba, in nadzorniki iz drugih pristojnih nacionalnih organov ter člani skupne nadzorniške skupine ali druge osebe, ki jih je pooblastila ECB. Vsi člani skupine, ne glede na to, od kod prihajajo, delajo v imenu ECB, odgovoren pa je vodja inšpekcijskega pregleda. Člana skupne nadzorniške skupine ni mogoče imenovati za vodjo inšpekcijskega pregleda. Po izkušnjah ECB je lahko težavno tudi zagotavljanje ustreznih kadrov za skupino, ki opravlja tako nadzorne naloge na kraju samem kot inšpekcijske preglede na daljavo; kar bi se lahko štelo za zadostno zagotavljanje kadrov za vsakodnevno delo, bi lahko privedlo do pomanjkanja kadrov takrat, kadar del skupine sodeluje pri inšpekcijskem pregledu na kraju samem ([41]). Poleg tega se je izkazalo, da je za razvoj skupnega pristopa k dejavnostim na kraju samem v okviru EMN ključno, da se v skupine za inšpekcijske preglede na kraju samem vključijo nadzorniki iz različnih pristojnih nacionalnih organov.

4.4. Uredba o organu AMLA določa nadzorniška pooblastila organa AMLA ([42]) v zvezi z izbranimi pooblaščenimi subjekti pod njegovim neposrednim nadzorom, ki so dodatna pooblastila glede na nadzorniška pooblastila, ki jih bodo na voljo vsem nacionalnim nadzornikom za AML/CFT v skladu z direktivo AML6 ([43]). Organ AMLA bo lahko od nacionalnih finančnih nadzornih organov za AML/CFT z navodili zahteval tudi, naj uporabijo svoja pooblastila na podlagi pogojev, določenih v nacionalnem pravu, in v skladu s takimi pogoji, kadar uredba o organu AMLA takih pooblastil ne prenaša na organ AMLA. Ta pooblastila se delno prekrivajo s pooblastili ECB na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 in bolj splošno s pooblastili bonitetnih nadzornikov v skladu z Direktivo 2013/36/EU, na primer pooblastilo, da omeji poslovanje, dejavnosti ali mrežo nadzorovanih subjektov ([44]), ali pooblastilo, da zahteva spremembe v upravljalnem organu nadzorovanega subjekta ([45]). Nekaj prekrivanja nadzorniških pooblastil je že v zvezi s pooblastili nadzornikov za AML/CFT v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 in nacionalno izvedbeno zakonodajo. To prekrivanje nadzorniških pooblastil zahteva sodelovanje med bonitetnimi nadzorniki in nadzorniki za AML/CFT, da se preprečijo spori in neželene posledice, vključno z neusklajenim kopičenjem nadzorniških ukrepov, izrečenih isti kreditni instituciji. ECB je glede tega pripravljena sodelovati z organom AMLA in nacionalnimi nadzorniki za AML/CFT. Poleg tega je pomembno zagotoviti, da organ AMLA pred naložitvijo upravnih sankcij in ukrepov pooblaščenim subjektom, ki so tudi pod nadzorom drugih organov, svoje nadzorne ukrepe usklajuje z drugimi ustreznimi organi, zlasti z ustreznimi bonitetnimi nadzorniki kreditnih institucij, kadar bi ti nadzorni ukrepi vplivali na take institucije. ECB zato v ločenem mnenju v zvezi z direktivo AML6 predlaga spremembo direktive AML6 tako, da se omejijo neželeni učinki morebitnega neusklajenega izvajanja nadzorniških pooblastil v zvezi z istim pooblaščenim subjektom. Ob upoštevanju ustreznih določb uredbe AML1, direktive AML6 in uredbe o organu AMLA ([46]) ECB razume, da bi navedena zahteva glede usklajevanja iz direktive AML6 veljala tako za nacionalne nadzornike za AML/CFT kot tudi za organ AMLA.

([40]) Pojem „pristojni nacionalni organ“ je opredeljen v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) št. 1024/2013.

([41]) V okviru EMN je nadzor na kraju samem (tj. inšpekcijski pregledi) posebna funkcija, ki se izvaja prek namenskih struktur v ECB in pristojnih nacionalnih organih in zajema *ad hoc* „misije“ za vsak inšpekcijski pregled, za kar mora biti osebje posebej usposobljeno in razpoložljivo (daljša obdobja daleč od pisarne/doma). Zaradi lažje predstave glede obsega, EMN kot celota tej posebni funkciji nadzora na kraju samem za pomembne institucije namenja približno 40 % ekvivalenta polnega delovnega časa, namenjenega nadzoru na daljavo (prek skupnih nadzorniških skupin).

([42]) Glej člen 20 uredbe o organu AMLA.

([43]) Glej člen 41 direktive AML6.

([44]) Glej člen 20(2)(d) uredbe o organu AMLA.

([45]) Glej člen 41(1)(f) direktive AML6.

([46]) Glej zlasti člen 20(3) uredbe o organu AMLA, ki določa, da ima organ AMLA tudi pooblastila in obveznosti, ki jih imajo na podlagi upoštevnega prava Unije nadzorni organi.

4.5. Glede posredne nadzorniške vloge organa AMLA ECB pozdravlja predlog, da se organu AMLA zaupa naloga posrednega nadzora nad neizbranimi pooblaščenimi subjekti, saj bo to prispevalo k zbliževanju nadzora in organu AMLA omogočilo, da od nacionalnega nadzornika za AML/CFT zahteva sprejetje nadzornih ukrepov v izjemnih okoliščinah. Uredba o organu AMLA v jasno opredeljenih primerih prav tako omogoča organu AMLA, da od Komisije zahteva odobritev prenosa nadzorniških pooblastil nad neizbranim pooblaščenim subjektom z nacionalnega nadzornika za AML/CFT na organ AMLA ([47]). Organ AMLA lahko tako zahtevo predloži Komisiji le, če nacionalni nadzornik za AML/CFT ne izpolni zahteve organa AMLA, naj sprejme odločitev, naslovljeno na pooblaščeni subjekt. Čeprav se lahko v praksi zgodi, da se nacionalni nadzornik za AML/CFT in organ AMLA dogovorita o prenosu nadzorniških pooblastil, pa uredba o organu AMLA ne določa postopka takega prenosa, če ni bilo prej omenjene neizpolnitve zahteve s strani nacionalnega nadzornika za AML/CFT. V zvezi s tem ECB ugotavlja, da Uredba (EU) št. 1024/2013 (glede ECB) in Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([48]) (glede Enotnega odbora za reševanje) omogočata, da se nadzorniška pooblastila prenesejo tudi na zahtevo zadevnega nacionalnega organa ([49]). Ta možnost bi morala biti za obdobje do treh let na voljo tudi v okviru nadzornega sistema za AML/CFT. Če bo ta možnost vključena v uredbo o organu AMLA, bi bilo treba analizirati, kako bi bila v ta postopek ustrezno vključena Komisija, med drugim ob upoštevanju omejitev na podlagi doktrine Meroni ([50]).

4.6. ECB pozdravlja širok nabor pooblastil in orodij, ki naj bi jih organ AMLA imel pri opravljanju svoje funkcije pregleda in zagotavljanju visokih nadzorniških standardov po vsej Uniji. ECB ugotavlja, da nabor orodij organa AMLA za pregled na področju zbiranja informacij o neizbranih pooblaščenih subjektih ne zajema nekaterih orodij, ki jih ima ECB v zvezi z zbiranjem informacij o manj pomembnih institucijah.

4.7. Po izkušnjah ECB je treba za učinkovit pregled najti ravnovesje med spodbujanjem zbliževanja nadzora in pregledom posameznih institucij. Slednje je močno orodje za ocenjevanje učinkovitosti nadzorniških pristopov v različnih državah članicah, ki posrednemu nadzorniku omogoča, da po potrebi pravočasno posreduje. ECB ugotavlja, da morajo finančni nadzorniki informacije o neizbranih pooblaščenih subjektih v skladu z uredbo o organu AMLA posredovati organu AMLA le v zelo omejenem številu primerov ([51]).

4.8. ECB želi deliti svoje izkušnje v zvezi s pregledovanjem manj pomembnih institucij v okviru EMN. Ta okvir omogoča ECB oblikovanje kategorij manj pomembnih institucij na podlagi njihove tveganosti in vpliva, pa tudi, da od pristojnih nacionalnih organov zahteva različne ravni informacije (npr. predhodna obvestila samo za prednostne manj pomembne institucije, za vse manj pomembne institucije pa velja letno naknadno poročanje in obveščanje o poslabšanju finančnega stanja). Ta pristop omogoča sorazmernost funkcije pregleda in osredotočanje virov na najbolj kritične primere. Letno poročanje minimalnega sklopa informacij o vseh manj pomembnih institucijah je koristno tudi za izvajanje pristojnosti za pregled (npr. za horizontalne preglede, ocenjevanje razmer v posameznih institucijah ali poučen dialog s pristojnimi nacionalnimi organi). ECB je sodelovala tudi pri več inšpekcijskih pregledih manj pomembnih institucij na kraju samem, da bi dodatno podprla izvajanje svoje funkcije pregleda.

4.9. V skladu z uredbo o organu AMLA ([52]) morajo finančni nadzorniki obvestiti organ AMLA, če se stanje katerega koli neizbranega pooblaščenega subjekta hitro in bistveno poslabša. Ker so ta merila razmeroma ozka in kumulativna, se organa AMLA ne bi obveščalo o stanju neizbranega pooblaščenega subjekta, ki se bistveno – a ne hitro – poslabšuje, ali o nujnih situacijah, ki zahtevajo takojšnjo pozornost, ne gre pa za hitro in bistveno poslabšanje (na primer kadar so ugotovljene precejšnje dolgotrajne kršitve).

([47]) Glej člen 30 uredbe o organu AMLA.

([48]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

([49]) Glej člen 6(5)(b) Uredbe (EU) št. 1024/2013 in člen 7(4)(b) Uredbe (EU) št. 806/2014.

([50]) Sodba Sodišča z dne 13. junija 1958, Meroni proti Visoki oblasti, C-9/56, ECLI:EU:C:1958:7; sodba Sodišča z dne 14. maja 1981, Romano, C-98/80, ECLI:EU:C:1981:104; sodba Sodišča z dne 12. julija 2005, Alliance for Natural Health in drugi, C-154/04 in C-155/04, ECLI:EU:C:2005:449, in sodba Sodišča z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo proti Parlamentu in Svetu, C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18.

([51]) Glej člena 29 in 30 uredbe o organu AMLA.

([52]) Glej člen 30(1) uredbe o organu AMLA.

4.10. Upravni odbor za pregled pri organu AMLA je v uredbi o organu AMLA ([53]) zasnovan podobno kot Upravni odbor za pregled v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013. ECB ugotavlja, da poleg tega modela obstajajo tudi drugi možni pristopi, na primer model, ki se uporablja v okviru EBA, ESMA, EIOPA in Enotnega odbora za reševanje, pri katerem pritožbeni organi med drugim sprejemajo odločitve, ki so za zadevne organe zavezujoče, ti pa nato sprejmejo končne revidirane odločitve. Pri zasnovi najustreznejše rešitve za organ AMLA bi torej lahko bila koristna primerjava izkušenj, pridobljenih z delovanjem vseh modelov.

4.11. Kadar bo nadzorniško posredovanje organa AMLA zajemalo navodila ali zahteve nacionalnim organom, bo lahko pomembno upoštevati razlike med njihovimi pooblastili in obveznostmi na podlagi nacionalnih pravnih okvirov, ki med drugim izhajajo iz nacionalnega upravnega prava. V takih primerih bi bilo koristno, če bi nacionalni organi pomagali organu AMLA pri analizi vplivov in omejitev takih navodil, vključno z morebitno nepogodbeno odgovornostjo organov, ki sodelujejo pri sprejemanju nadzornih ukrepov. ECB razume, da bi bila taka pomoč zajeta v splošnih določbah uredbe o organu AMLA v zvezi s sodelovanjem ([54]).

5. **Struktura upravljanja organa AMLA in ureditev kontinuitete**

5.1. Splošni odbor organa AMLA bo imel dve sestavi – nadzorno sestavo in sestavo FIU ([55]). Splošni odbor v nadzorni sestavi mora kot opazovalca sprejeti tudi predstavnika ECB, ki ga imenuje Nadzorni odbor ECB, in predstavnika vsakega od evropskih nadzornih organov, kadar se razpravlja o zadevah v njihovi pristojnosti.

5.2. ECB pozdravlja to določbo, saj bo olajšala potrebno interakcijo med regulacijo in nadzorom AML/CFT ter bonitetno regulacijo in nadzorom. ECB trenutno z vidika bonitetnega nadzora prispeva k delu stalnega odbora za AML/CFT v okviru EBA ([56]). ECB razume, da bo njena vloga opazovalca v organu AMLA v praksi nadomestila njeno sedanjo vlogo opazovalca v stalnem odboru za AML/CFT, saj bo slednji ukinjen ([57]). V zvezi s tem bi bilo treba uredbo o organu AMLA ([58]) spremeniti tako, da bi bil v njej naveden „predstavnik ECB“ in ne „predstavnik, ki ga imenuje Nadzorni odbor ECB“. ECB se zaveda, da besedilo te določbe temelji na že obstoječem besedilu v Uredbi (EU) št. 1093/2010 ([59]). Vendar je sodelovanje konkretnih organov ECB v postopku imenovanja predstavnikov ECB v pristojnosti teh organov na podlagi Pogodb, Statuta ESCB in ECB ter Uredbe (EU) št. 1024/2013 in torej vprašanje notranje organizacije ECB. Ne zdi se primerno, da bi uredba o organu AMLA posegala v notranjo organizacijo ECB, s tem da bi določila, kateri organ ECB bi moral biti odgovoren za imenovanje predstavnika ECB.

5.3. ECB pozdravlja tudi to, da bo splošni odbor organa AMLA v sestavi FIU vključeval tudi Evropski urad za boj proti goljufijam, Europol, Eurojust in Evropsko javno tožilstvo ter da uredba o organu AMLA vključuje zahtevo, da mora organ AMLA sodelovati s temi organi Unije ([60]). Okrepljeno sodelovanje med FIU in organi Unije s pristojnostmi na področju kazenskega prava, ki naj bi bilo doseženo prek organa AMLA, je pomemben korak naprej zlasti v boju proti organiziranemu kriminalu.

Kadar ECB priporoča, da se predlagana uredba spremeni, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletni strani EUR-Lex.

([53]) Glej člene 60 do 63 uredbe o organu AMLA.
([54]) Glej člen 7(2) za vse primere in člen 14(2) za nadzor izbranih pooblaščenih subjektov.
([55]) Glej člen 46 uredbe o organu AMLA.
([56]) Glej člen 9a(7) Uredbe (EU) št. 1093/2010.
([57]) Glej člen 86 uredbe o organu AMLA (s katerim se razveljavljata člena 9a in 9b ter več drugih določb Uredbe (EU) št. 1093/2010).
([58]) Glej člen 46(4) uredbe o organu AMLA.
([59]) Glej člen 9a(8) Uredbe (EU) št. 1093/2010.
([60]) Glej člen 80 uredbe o organu AMLA.

V Frankfurtu na Majni, 16. februarja 2022

Predsednica ECB
Christine LAGARDE